

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΠΑΤΕΙΑ ΚΕ. ΜΑΡΤΙΟΥ

Παρά τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσω-
τερικῶν καὶ ἐναντι τοῦ Κήπου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Φρ. χρ. 12

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Ἀρτεμις καὶ οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ ἐν Ἐφέσῳ, ὑπὸ Γ. Δαμπάρη.
Σύγχρονος Ἑλλήν Φιλολογία: Πνευματικὴ κί-
νησις ἐν Βελγίῳ, ὑπὸ Αἰκατερίνης Ζάρκου.
Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἀθηνῶν, ὑπὸ Ἰμδ.
Ποίησις: Τὰ δύο παιδιὰ, ὑπὸ Δ. Κόκκου.
Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ἡ Χάρις, ὑπὸ Jules Le-
maitre, μετάφρασις Α. Ζ.
Ἱστορία τῶν Δακτυλιολίδων S. Westropp (ἐκ
τοῦ Ἀγγλικοῦ) ὑπὸ Ἀλ. Καράλη.
Εἰδήσεις τῆς Ἑβδομάδος.
Ἰδιαιτέρα Γράμματα.
Νέα βιβλία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Τὰ Δύσκολα Χρόνια τοῦ Δί-
κεως, Σελ. 329 - 340.

Η ΑΡΤΕΜΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΕΝ ΕΦΕΣΩ

Ἄν εἰς τὴν Δῆλον συνέρρου τὰ πλήθη, ὅπως λατρεύσωσι τὸν Ἀπόλλωνα, εἰς τὴν Ἐφεσον ἐν μέσῳ πομπῶν ἀπεριγρά-
πτων ἔτρεχον οἱ λαοὶ τῆς ἀρχαιότητος, ὅπως προσφέρωσι πλουσίας ἐκατόμβας καὶ ἀναθήματα εἰς τὴν Παρθένον ἀδελφὴν αὐτοῦ, τὴν ὡραίαν Ἐλαφειόβουλον Ἀρτε-
μιν. Κατὰ τοὺς παλαιτάτους χρόνους ἡ ἐν Ἐφέσῳ Ἀρτεμις ἐτίματο ὡς θεὰ τῆς φύσεως, ἀναλογοῦσα πρὸς τὴν Aschera τῆς Ἀσίας, ἥτις ἦν συγχρόνως καὶ θεὰ τῆς Σελήνης, βραδυτέρου ὅμως ἐν τῇ προ-
σώπῳ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος ἑκαταύβουτο οὐ μόνον τὸ γόνιμον τῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ τὸ διὰ τὴν γεωργίαν εὐεργετικὸν θεω-
ρούμενον φῶς τῆς Σελήνης.

Ὁ ναὸς ταύτης ἔχων 425 ποδῶν μή-
κος καὶ 220 πλάτος, στύλους δὲ 127, ὧν ἕκαστος ἦν 60 ποδῶν ὕψους, ἐθεω-
ρεῖτο ὡς ἐν τῶν 7 τοῦ κόσμου θαυμάτων, οὗτινος τὴν μεγαλοπρέπειαν περιγρά-
φει ἡμῖν ὁ Πλίνιος. Πυρποληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἡροστράτου, ἀνηγέρθη ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ λαμπρότερος καὶ ὡραιότερος, καὶ τοιοῦτος διέμεινε μέχρι τοῦ 262 μ. Χ. ὅτε τὴν τελείαν αὐτοῦ καταστροφὴν ἐπέ-
φερον οἱ Γότθοι.

Ἡ φήμη τοῦ ναοῦ τούτου ἦν παγκό-
σμιος. Τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς ἦν κεκοσμη-
μένον διὰ σταγύων μεστῶν, δηλωτικῶν τοῦ γονίμου τῆς φύσεως, πρὸ αὐτοῦ δὲ ἱκετεύοντα ἐγονυπέτουν τὰ πλήθη. Πο-
λυτελεῖς τῆς Ἀσίας τάπητες ἐστρών-
νυντο περὶ αὐτό, συνεχῶς δ' ἐκαί-
οντο ἐπὶ τῶν βωμῶν τὰ βαρύτιμα μύρα

τῆς Ἀραβίας, ὧν ὁ εὐώδης καπνὸς περιέ-
βαλλε τὸ ἱερὸν ἄγαλμα, ὡς ἐν τῷ οὐρανῷ
τὰ νέφη περικαλύπτουσιν πολλάκις τὴν
Σελήνην. Τοσοῦτον δὲ ἀντελαμβάνετο πᾶ-
σα ἡ πόλις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ναοῦ, καὶ
τοσοῦτον ὁ λαὸς τῆς Ἐφέσου ἐκαυχᾶτο
ἐπ' αὐτῷ, ὥστε ἡ πόλις τῶν Ἐφεσίων
ἐκαλεῖτο «νεωκόρος τῆς μεγάλης Θεᾶς».
«Τίς γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς οὐ γινώσκει
τὴν Ἐφεσίαν πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς
μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος; [Πρξ].»

Οἱ Ἐφεσίοι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν θεὰν
ταύτην ὠμνουν ὑπὸ τὸν τύπον «Μεγάλη
ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων!».

Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ ναοῦ κατεσκευά-
ζοντο ὁμοιώματα ἐξ ἀργύρου ὑπὸ τῶν
καλουμένων ἀργυροκόπων, καὶ ἐπωλοῦντο
κατὰ χιλιάδας εἰς τοὺς ἐκεῖσε ἐκ παντὸς
τοῦ κόσμου μεταβαίνοντας, οἵτινες ἀπερ-
χόμενοι ἐθεώρουν ὡς ἀπαραίτητον τὴν
τοιαύτην κτῆσιν, τὸ μὲν, ὅπως δεικνύω-
σιν τοὺς οἰκοὶ, οἳ ἡ τοῦ ναοῦ λαμπρότης,
τὸ δέ, ὅπως ἔχωσι ἴλεων καὶ εὐμενῆ τὴν
κασιγνήτην τοῦ Ἀπόλλωνος ἀδελφὴν. Ἡ
πόλις ἐκέρδαινε σημαντικῶς ἐκ τῆς βιο-
μηχανίας ταύτης, καὶ τὸ πλεῖστον τῶν
Ἐφεσίων ἠσχολεῖτο περὶ τὴν τοιαύτην
κατασκευὴν ἀναθημάτων. Ἡ Ἐφεσσος
ἐνεκα τῆς παγκοσμίου τῆς θεᾶς φήμης,
πρὸ τῆς ὁποίας χιλιάδες καθ' ἑκάστην
θυμάτων ἐσφάζοντο ὑπὸ τῶν ἱεροφαν-
τῶν, ἵνα προΐδωσιν οἱ προσερχόμενοι
προσκυνηταὶ ἐκ τῶν ὁστέων καὶ τῶν
σπλάγγνων αὐτῶν τὴν καλὴν ἢ κα-
κὴν ἐκδοσὶν μυρίων ὑποθέσεων, ἐθεωρεῖτο
ὡς ἡ ἔδρα τῆς εἰδωλολατρίας, τῆς μα-
γείας καὶ πάσης δεισιδαιμονίας.

Τοιαύτη ἦν ἡ κατὰ τὴν πόλιν
κατὰ τὸ 54 μ. Χ. ἔτος, ὅτε πλοῖον, προ-
ερχόμενον ἐξ Ἑλλάδος, ἀποβιβάζει δύο
ἄνδρας, οὓς παρεκκολοῦθαι κοσμίᾳ καὶ σι-
δερά γυνή.

Οἱ παῖδες περιεκύκλωσαν τοὺς τρεῖς
ξένους, καὶ ἠρώτων, ἂν θέλωσι νὰ ἐξη-
γήσωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν ναόν· ἀλλ' οὐ-
τοὶ ἠρνήθησαν, εἰπόντες, ὅτι εἰσὶν Ἰου-
δαῖοι.

Ὁ ἕτερος τούτων ἦν μέτριος τὸ ἀνά-
στημα, φαλακρὸς τὴν κόμην, πλὴν δασύς
τὸν πώγωνα, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἥσαν ζῶηροί
καὶ μεγάλοι, καὶ διὰ τούτων ἐφαίνετο ὡς
εἰ ἤθελεν νὰ καταπῇ ὀλόκληρον τὴν πό-
λιν· αἱ κινήσεις αὐτοῦ, οἱ λόγοι, αἱ ἐρω-
τήσεις ἦσαν τόσον πρωτότυποι διὰ τὴν
πόλιν τῆς Ἐφέσου, εἰς ἣν τῶς μόνον τα-
πεινοὶ λατρεύοντο τῆς Ἀρτέμιδος ἀπεβί-
βαζοντο, ὥστε ὁ ξένος μὲ ὄλην τὴν ἡσυ-
χον αὐτοῦ προσποίησιν, ἐφαίνετο ἄνθρω-
πος ἔχων ἡφαίστειον ἐν τῇ καρδίᾳ! Οὗτος
ἦτο ὁ μέγας τῶν ἐθνῶν ἀπόστολος, ὁ

θεὸς Παῦλος, τὸ πρῶτον ἤδη τὴν Ἐφε-
σον ἐπισκεπτόμενος. Ὁ ἕτερος γέρον ὕψη-
λός καὶ ἰσχνός ὢν, καὶ κεχωρισμένον ἔχων τὸ
γένειον, ἦν ὁ Ἀκύλας, οὗτινος σύζυγος
ἦν ἡ παρακολουθοῦσα αὐτοὺς γυνή, ἡ
πρώτη ἐν Κορίνθῳ τὸν Χριστιανισμόν ἀ-
σπασθεῖσα Πρίσκιλλα. Προήρχοντο δὲ ἐκ
Κεγχρεῶν τῆς Κορίνθου, ὅπου ὁ Ἀκύλας
ἐξήσκει τὴν ἑαυτοῦ τέχνην, τὴν τοῦ σκη-
νοποιοῦ, φεύγων τὴν ὀργὴν τοῦ Αὐτο-
κράτορος Κλαυδίου, τοῦ ἐξορίσαντος πάν-
τας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ρώμης, καὶ
ἐνθα τὴν κεφαλὴν κειράμενος ἠσπάσθη
τὸν Χριστιανισμόν· ὁ δὲ Παῦλος εὐρέθη
ἐν Κορίνθῳ, ἐξ Ἀθηνῶν κατερχόμενος.
Τούτους τὸ πρῶτον ἐσχέτισε τὸ ὁμοτε-
χρον, ἐπειδὴ καὶ ὁ Παῦλος τὴν τέχνην
τοῦ σκηνοποιοῦ μετήρχετο, εἴτα δὲ ἀδια-
σπάστως συνέδεσεν καὶ συνέσφιγξε τὸ αὐ-
τὸ τῆς πίστεως καὶ τῆς νέας διδασκαλίας
φρόνημα.

Καὶ ἰδοὺ οἱ δύο ἡμῶν ξένοι ὄλην τὴν
ἡμέραν περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς
Ἐφέσου, βλέπουσι τὸν περίφημον Ναόν,
ἐπισκέπτονται τὴν ἀγοράν, γέμουσαν ἀ-
φθόνων θυμάτων, μεταξύ τῶν ὁποίων διε-
κρίνοντο ὡραῖαι ἑλαιοὶ καὶ σπανίου γέ-
νους θηρευτικοὶ κύνες, καὶ ἐκκωφαίνονται
ὑπὸ τῶν ἀργυροκόπων, οἵτινες ἀενάως
ἐσφυρηλάτουν ὁμοιώματα τοῦ ναοῦ τῆς
Ἀρτέμιδος.

Ἐκθαμβος ὁ γέρον Ἀκύλας ἐκ τῆς
συνεχοῦς καὶ ἀδιακόπου ταύτης ἐν τῇ
πόλει κινήσεως, τὴν ἐξῆς ἀποστρίπτει πρὸς
τὸν Παῦλον ἐρώτησιν.

— Καὶ τί φρονεῖς λοιπόν, Παῦλε; Ὁ
δυνηθῶμεν νὰ εὐρωμεν ἐνταῦθα ἓνα τοῦλάχιστον ἄνθρωπον, ὃν νὰ πείσωμεν, ὅτι πᾶσα
αὕτη ἡ κίνησις, ἡ διὰ τὴν τῆς Ἀρτέμιδος
λατρείαν γιγνομένη, εἶνε ἐντελὲς ἀνωφελὴς
καὶ ματαία; Φρονεῖς, ὅτι θὰ δυνηθῶμεν,
νὰ κηρύξωμεν ἐνταῦθα περὶ τοῦ Ἰησοῦ,
ὅτι ἐγεννήθη ἐκ παρθένου Κόρης, ὅτι ἐ-
παθεν, ὅτι ἀνέστη, καὶ ὅτι κἀνήται ἡδη
ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς Μεγαλωσύνης ἐν
τοῖς οὐρανοῖς;

— ὦ! βεβαίως, ἀπεκρίθη ὁ Παῦλος
πλήρης πεποιθήσεως· δὲν ἐνθυμεῖσαι, τί
ἐπαθον, ὅτε ἐφάνην δειλιάσας πρὸ τοῦ
πλήθους καὶ τῶν σοφῶν τῆς Κορίνθου;
Δὲν ἐνθυμεῖσαι, ὅτι ὁ Κύριος δι' ὀράματος
μοι εἶπε τὴν νύκτα «Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λέ-
λει, καὶ μὴ σιωπήσης, διότι ἐγὼ εἰμι
μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ
κακῶσαι σε· διότι λαὸς ἐστὶ μοι πολὺς ἐν
τῇ πόλει ταύτῃ»; Μήπως νομίζεις, ὅτι
ἐλησμονήσας τὸ φουερὸν τοῦ ὀράματος, καὶ
δὲν ἐνθυμοῦμαι αὐτὸ πλέον;
Ταῦτα εἶπεν ὁ μέγας τοῦ Ἰησοῦ Ἀπόστο-
λος, καὶ ἀμέσως ἐτράπη εἰς τὴν συναγω-

γὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅπου ἤρξατο κηρύττων τὸν Σωτήριον λόγον.

Ἐκθαμβοί τινες τῶν ἐκεῖ Ἰουδαίων παρεκάλουν τὸν Παῦλον, ὅπως πλείονα παρ' αὐτοῖς μείνῃ χρόνον, ἀλλ' οὗτος ἔσπευδε χάριν τοῦ ἐρχομένου Πάσχα νὰ μεταβῇ εἰς Ἱεροσόλυμα, ὑπισχνόμενος αὐτοῖς, ὅτι τάχιστα θέλει πάλιν ἐπιστρέψῃ, ὅπως ἐκτενέστερον κηρύξῃ τὰ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀναπτύξῃ τὰς περὶ Αὐτοῦ προφητείας τῶν προφητῶν.

Καὶ οὕτως ὁ μὲν Παῦλος ἀνεχώρησεν, ὁ δὲ Ἀκύλας μετὰ τῆς ἑαυτοῦ συζύγου μείνας ἐν Ἐφέσῳ ἤρξατο τοῦ διπλοῦ ἔργου αὐτοῦ, τῆς τε σκηνοποιίας καὶ τῆς περὶ τοῦ Ἰησοῦ διδασκαλίας, ὅτε αἴφνης εἰς τὸν μέγαν ζήλόν του προστίθεται καὶ ὁ τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας λογίου καὶ βαθυτάτου γνώστου τῶν γραφῶν Ἀπολλῶ, ὅστις τυχαίως εὗρεθῆς ἐν Ἐφέσῳ, καὶ ἀγνοῶν τὰ κατὰ Παῦλον καὶ Ἀκύλαν, ἤρξατο ἐπίσης κηρύσσειν τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ πολλοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου κατηχημένος.

Ἀμφότεροι ἤδη κηρύσσουσι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς εἰρήνης. Ὅτε δὲ μετ' οὐ πολὺ ἐπακηλῆθεν ὁ Παῦλος ἐξ Ἱεροσολύμων, εὐρίσκει οὐχὶ ἓνα ἀλλὰ δώδεκα ἄνδρας πιστοὺς λατρευτὰς τοῦ Ἰησοῦ.

Καὶ ἰδοὺ ἡ πρώτη τῶν Χριστιανῶν ἐν Ἐφέσῳ κοινότης, μικρὰ μὲν τὸν ἀριθμὸν, μεγίστη ὅμως τὴν πίστην καὶ τὴν πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐλπίδα.

Ἐπὶ τρεῖς ἡδὴ μῆνας ἐκήρυσσεν ὁ Παῦλος ἐν τῇ συναγωγῇ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλὰ, ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ ὄχλου ταρασσομένου, ἀναγκάζεται νὰ χωρίσῃ τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τῶν ἀπιστούντων, καὶ νὰ κηρύττῃ τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ σχολῇ τοῦ Ραββίνου τυράννου, ὅπου πλεονεῖ τὸν μικρὸν ἀριθμὸν τῶν πιστῶν, καὶ ἰδοὺ αἱ πολυαριθμοὶ πλέον τὴν πρώτην ἐν Ἐφέσῳ Χριστιανικὴν κοινότητα, ἣτις ἐν κρυπτῷ καὶ παραδύστῳ πρὸς τῆς Ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου συνερχομένη ἐν τῇ κατ' οἶκον τοῦ Ἀκύλα καὶ τῆς Πρισκίλλης Ἐκκλησίᾳ, ὕμνει τὸν Συναρχα πάσης τῆς κτίσεως, τὸν ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχοντα ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

Ἐν Ἐφέσῳ μένων ὁ Παῦλος ἔγραψε τῷ 56 μ. Χ. ἔτος τὴν ὠραίαν πρὸς Γαλάτας, τοὺς κατοίκους τῆς Ἀσίας, ἐπιστολήν, ἐν ἣ μετὰ ἀγκύρας ἀφελείας ἐξομολογεῖται τὸν πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς βίον αὐτοῦ, τοὺς φοβεροὺς διωγμοὺς, οὓς ἐκίνει κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἅτε ζηλωτῆς ὢν τῶν πατρικῶν του παραδόσεων.

Ἐν ἔτος δὲ μετὰ ταῦτα ὁ Στεφανᾶς, ὁ Φουρτουνάτος καὶ ὁ Ἀχαϊκός, ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τῆς ἐναρέτου Χριστιανῆς γυναικὸς Κλόης ἐκ Κορίνθου, ὅπως δηλώσωσι τῷ Ἀποστόλῳ, οἷα τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας ἡ κατάστασις, δίδουσιν ἀφορμὴν αὐτῷ, ὅπως ἐξ Ἐφέσου γράψῃ τὴν πολύτιμον ἐκείνην πρώτην πρὸς Κορινθίους ἐπιστολήν, ἣν διὰ τῶν αὐτῶν προσώπων ἀσφαλῶς εἰς Κόρινθον ἔπεμψε.

Μάτην διεμαρτύρητο ὁ πλούσιος καὶ ἰσχυρὸς ἀργυροκόπος Δημήτριος ἐναντίον

τῆς ὁσημέραι πλείονας ὁπαδοὺς κτωμένης διδασκαλίας τοῦ Παύλου, ὅτι ἐνεκα τούτου οὐ μόνον κινδυνεύουσι ν' ἀπολέσωσι τὰς ἀπὸ τῶν μικρῶν ἀργυρῶν ὁμιομαμάτων τοῦ ναοῦ προσόδους, ἀλλ' ὅτι καὶ αὕτη ἡ Μεγαλειότης τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ Οἰκουμένη σέβεται, τὸν ἔσχατον διατρέχει κίνδυνον, μάτην τὰ πλήθη ἐξεμάνησαν κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ ἐχύθησαν κατ' αὐτοῦ ὁ σπόρος τοῦ Εὐαγγελίου εἶχεν ἤδη ριφθῇ, ἡ δὲ ἐν Ἐφέσῳ πρώτη Χριστιανικὴ κοινότης ἠδύνατο ἐν πίστει, καὶ ἐκραταίουτο διὰ τῆς ὁσημέραι προσθέσεως νέων μελῶν.

Ὁ Παῦλος εἶχεν ἤδη ἀναχωρήσῃ εἰς τὰ μέρη τῆς Μακεδονίας, ἐκεῖθεν δὲ δέσμιος καταντήσας εἰς Ρώμην ἔγραψεν ἀπὸ τοῦ βάνους τῶν φυλακῶν τὴν πρὸς τοὺς Χριστιανούς τῆς Ἐφέσου ἐπιστολήν του, μέχρις ὅτου ἐμαρτύρησεν ἀποκεφαλίσθεις. Διεδέχθη δ' αὐτὸν ἐν Ἐφέσῳ ὁ περιηγμένος μαθητῆς τοῦ Κυρίου, ὁ ἀγνός Ἰωάννης· ἐκεῖ δὲ ἔγραψε καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ, καὶ ἐν βαθυτάτῳ ἀπέθανε γῆρατι τῷ 101 μ. Χ.

Ὁ Ἰερώνυμος ἀναφέρει, ὅτι ὁ Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὡς ἐκ τοῦ γῆρατος μὴ δυνάμενος πλέον νὰ πορεύηται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν βασταζόμενος, ἐφέρετο ὑπὸ τῶν μαθητῶν του εἰς τὰς ἱεράς συναθροίσεις, ἔνθα ἀντὶ παντὸς κηρύγματος ἐν καὶ μόνον σιγανῇ τῇ φωνῇ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, τὸ «*Τεκνία ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*».

Εἰσὶν οἱ λέγοντες, ὅτι ἐν Ἐφέσῳ ἀπέθανε καὶ ἡ Θεοτόκος.

Ἡ ἀποκαλύψις λαμπρὸν πλέκει ἐγκώμιον εἰς τὴν πρώτην Χριστιανικὴν κοινότητα τῆς Ἐφέσου.

«Οἶδα, λέγει, τὰ ἔργα σου, ὦ Ἐφεσος, καὶ τὸν κόπον σου καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βασταῖαι κακοὺς, καὶ ἐπειρᾶσαι τοὺς φάσκοντας εἶναι ἀποστόλους, καὶ οὐκ εἶσι, καὶ εἶδες αὐτοὺς ψευδεῖς, καὶ ἐβάστασας, καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοίτακας, καὶ οὐ κέκμηκας».

Οἱ λατρευταὶ τοῦ Ἰησοῦ ἐπληθύνοντο καθ' ἐκάστην, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄρχων τοῦ σκότους ἐμνηχανᾶτο μυρίους τρόπους πρὸς παντελεῖ ἀφανισμόν τῆς ἀληθείας. Φοβεροὶ καὶ πάλιν διωγμοὶ ἠγέρθησαν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ φρικαλέα ἐστάθησαν βασιανιστήρια· οὐρανομήκει δ' ἠνάπτοντο πυραῖ, ἐφ' ὧν σκληρῶς δεδεδεμένοι ἐτίθεντο οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ λατρευταὶ τῆς νέας θρησκείας τοῦ Πνεύματος.

Ἀλλὰ μάτην. Ἡ Ἐφεσος ἤδη ἦν πόλις Χριστιανική, πόλις, ἐν ἣ μετ' οὐ πολὺ οἰκουμένικα συνεκροτοῦντο σύνοδοι, καὶ ἐκανονίζοντο τὰ δόγματα τῆς Πίστεως!

Ἀληθῶς ἡφαίστειον ἦν ὁ μέγας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολος, ὁ θεῖος Παῦλος!

Σήμερον οὐδὲν ἴχνος τῆς ἀρχαίας εὐκλείας δεικνύται ἐν Ἐφέσῳ, πλὴν σωροῦ ἐρειπίων τοῦ περιφήμου ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ἐφ' ὧν κεῖται τὸ Τουρκικὸν χωρίον Ἀγιά-Σουλούκ· ἀντὶ παντὸς δ' ἐτέ-

ρου βαρυτίμου καὶ μεγαλοπρεποῦς τῆς ἀρχαίας δόξης οἰκοδομήματος οὐδὲν ἔτερον παρέμεινε μέχρις ἡμῶν αἰώνιον καὶ ἀφθαρτον κτῆμα ἢ τὸ ἐν Ἐφέσῳ γραφὲν Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰωάννου, καὶ ἡ πρὸς Ἐφεσίου ἐπιστολὴ τοῦ Παύλου, ἣν ἐν Ρώμῃ δέσμιος ὁ μέγας Ἀπόστολος ἔπεμψεν αὐτοῖς διὰ Τυχικοῦ, τοῦ διακόνου του.

Καὶ αἱ μὲν μαντεῖαι τῆς μεγάλης Θεᾶς καὶ τρυφερᾶς ἀδελφῆς τοῦ Ἀπόλλωνος διὰ παντὸς ἔπαυσαν καὶ ἐσίγησαν, αἱ δὲ γραφαὶ τῶν ἀνωτέρω μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας Ἀποστόλων σθεναρᾶ τῇ φωνῇ ἐνώπιον χιλιάδων λαοῦ καθ' ἐκάστην ἀνακινώσκονται, καὶ ὑπὸ διαπρυσιῶν ἱεροκηρύκων καὶ σοφῶν αἱ ὑψηλαὶ τῶν γραφῶν τούτων ἐννοιοὶ ἀναπτύσσονται καὶ ἐρμηνεύονται.

Γ. ΔΑΜΠΑΚΗΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΒΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΒΕΛΓΙΩ

Β'

Η ΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ποίησις οὐχὶ ὀλιγωτέραν τοῦ μυθιστορηματος ἔλαβε μεγίστην πτῆσιν. Ἡ Φλαμανδικὴ αἰε ποτε ὑπῆρξε κατ' ἐξοχὴν ποιητικὴ γλῶσσα, αἱ δὲ πολυεεῖς δοκιμασίαι, δι' ὧν τὸ ἔθνος διήλθε, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποκόψωσι τὰς πτέρυγας τῆς φαντασίας τῶν ποιητῶν αὐτοῦ. Εἶνε δὲ ἀπειρὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων ποιητῶν, ὡς εἶνε καὶ ὁ τῶν μυθιστοριογράφων. Ἀσχηγὸς τῆς νέας λυρικῆς σχολῆς εἶνε ὁ *Ledeganch*, ὅστις, ἐμπνεόμενος ὑπὸ τοῦ Λαμαρτίνου, τοῦ Βύρωνα καὶ τοῦ Σχίλλερ, συνέθεκεν ἐλεγεῖα πλήρη αἰσθήματος καὶ μελαγχολίας, καὶ ὧδ' ἀναδεικνυούσας αὐτὸν ἀληθῆ λυρικόν. Οἱ Βέλγαι ποιηταὶ ἐπεδόθησαν μετ' αὐτὸν εἰς πᾶν εἶδος ποιήσεως. Ὁ μάλιστα ἰδιόρρυθμος καὶ γονιμώτατος σύγχρονος ποιητῆς, καὶ ὁ μεγίστην ἐπίδρασιν σχὼν ἐπὶ τὴν ποίησιν, εἶνε ὁ *Prudent Van Duyse*. Ἡ Μετρικὴ αὐτοῦ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Κάτω Χωρῶν, δηλοῖ τὰς βαθεῖας αὐτοῦ γνώσεις περὶ τὴν Ὁλλανδικὴν στιχοποιίαν, ἐν πᾶσι δὲ τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ, ἔθρικαὶ ἄρμασι, διδακτικαὶ ποιήματα καὶ σατῆραις ἀναφάνεται ἡ περὶ τὴν γλῶσσαν ἀκριβεία, ἡ πολυμάθεια καὶ ἡ πρὸς τὸ μεγαλοπρεπὲς τάσις· ταῦτα παραβλάπτουσι μὲν ἐνίοτε τὴν σαφήνειαν καὶ τὴν χάριν τῆς Φλαμανδικῆς γλώσσης, ἀλλ' οὐχὶ πάντοτε. Ὁ *Prudent* μετὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ *Dawtsenberg* εἰργάσθη πολὺ ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀρχαίων μέτρων τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς εἰς τὴν Φλαμανδικὴν ποίησιν, ἀλλ' ἀμφοτέρω, παρὰ τὸ ἐν τῷ πνεύματι αὐτῶν ἐκδηλούμενον μουσικὸν αἶσθημα καὶ τὴν μεσημβρινὴν φαντασίαν, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποβῶσι δημοτικὸι ποιηταί. Ὁ ἀπολαύσας μεγίστης δημοτικότητος ποιητῆς οὐ μόνον ἐν Βελγίῳ ἀλλὰ καὶ ἐν Ὁλλανδίᾳ εἶνε ὁ *Jean Van Beers*, ὅστις,

στασία της οποίας έφερεστυχίαν, ηύνοετο υπό των Ρωμαίων ιδία των της Μέσης Αυκρατορίας. Η προτομή του Διός, άσυνήθως άπαντωντος κατά μέτωπον, είνε συχνοτάτη, άσυνήθως όμως όλόκληρος καθήμενος επί θρόνου. Ο Σάραπις, ή λατρεία του όποιου ήτο τόσον παγκόσμιος κατά τους τελευταίους αυτοκράτορας, άριθμεί τὸ πλείστον μέρος των γλυφών των παριστασών τὸν Δία. Μετὰ τὸν Σάραπιν υπό έποψιν δημοτικότητος έρχεται ὁ Ἀπόλλων μετὰ των συμβόλων αὐτοῦ ιδία της λύρας, υπό πολλούς τύπους παριστανόμενος. Ο Ἄρης οὐδόλως είνε άσυνήθης ἐπὶ Ρωμαϊκῶν λίθων. Η Δήμητηρ δὲν άπαντᾷ συχνάκις. Η Ἄρτεμις συνηθέστερον καὶ αὐτῆς της Ἥρας Ὁ Ποσειδῶν έτι σπανιότερος, έτι πλέον δὲ ὁ Κρόνος καὶ ὁ Ὑφαίστος. Ο Millin παρετήρησε εἶδος τι συναφείας μεταξὺ τοῦ χρώματος, των ὧν γίνεται χρῆσις λίθων, καὶ των εἰκονιζομένων αντικειμένων π. χ. διὰ τὴν αναδυομένην Ἀφροδίτην αἱ τεχνῖται έχρῶντο τῷ θαλασσίῳ κυανῷ χρώματι, διὰ τὸν Βάκχον τῷ άμεθύστῳ, διὰ τὸν Ποσειδῶνα καὶ τοὺς Τρίτωνας τῷ βηρύλλῳ, διὰ τὴν Περσεφόνην μελανῷ τινι λίθῳ, διὰ τὸν Μαρσύαν εκδερρόμενον έρυθρῷ ίξοπιδι. Ο κανὼν όμως οὗτος δὲν έτηρεῖτο αὐστηρῶς.

Συχνάκις άπαντᾷ μεγάλη ποικιλία προσωπίδων, χιμαριῶν, καὶ φαντασιῶν παντοειδῶν εἰς τὸν δεύτερον αἰῶνα άνηκουσῶν.

Ἐπὶ των Ἑτρουσκιῶν λίθων τὸ μέγα μέρος των εἰκονιζομένων είνε ζῶα, ιδία δὲ ἐν τῇ ἀκόμφῳ έκείνη τάξει, ή καταγωγή της οποίας άποδοσῆα εἰς τοὺς γλύπτας τοῦ έθνους τούτου. Κατὰ τοὺς Ρωμαίκοὺς χρόνους συνήθη αντικείμενα ήσαν ὁ λέων καὶ ὁ ταῦρος, εἴπα δὲ διάφορα εἶδη κυνῶν καὶ ὁ κάπρος. Μεταξὺ των πτηνῶν άπαντῶσι συχνότερον άετοὶ μετὰ ποικίλων έμβληματῶν. Ὅλων όμως των άντικειμένων προϋτίμων τὰ πρόσωπα. Η Ἑλληνική περίοδος άφῆκε ἡμῖν μεγαλοπρεπεῖς τινες εἰκόνας, σπανίας όμως, πιθανώτατα γλυφομένας δι' άποκλειστικὴν χρῆσιν άτόμων καὶ δι' ιδίαν αὐτῶν σφραγῖδα. Κατὰ τὴν Ρωμαϊκὴν περίοδον σημαντεῖον χρηστότητος έθεώρουν νὰ φέρωσι τὴν εἰκόνα τοῦ Αυτοκράτορος, τοιαῦται δ' άπαντῶσι πάμπολλαι μέχρι των χρόνων τοῦ Κωνσταντίνου, πολλὰ των όποιῶν καὶ ἐπὶ των χρόνων τοῦ Καίσαρος εἰσιν άτελείεσται. κατασκευάζονται ἐν εὐθὺν τιμῇ πρὸς χρῆσιν των άποκλειστικῶν καὶ των πτωχοτέρων τάξεων.

ΓΛΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΤΑΛΟΓΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Οὐ μόνος ὡς σφραγῖδας ἀλλὰ καὶ πρὸς στολισμὸν των πολυτιμωτέρων τεχνητῶν έργων καὶ των θρησκευτικῶν σκευῶν, μεταχειρίζοντο τοὺς γεγλυμμένους λίθους. Ἑλληνική έπιγραφή υπό τοῦ Chandler δημοσιευθεῖσα, καὶ ἥτις ήτο ή δημοσία άπογραφή τοῦ ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τοῦ Παρθενῶνος κατακειμένου θησαυροῦ, σαφῶς

καταδείκνυσιν, ὅτι μέρος τούτου άποτέλουν αἱ γεγλυμμένοι λίθοι. Χρυσοῦν κέρως Ἀμαλθείας, λίθοις κεκοσμημένον, εἰδόθη υπό τοῦ Αυγούστου τῷ ἐν Ρώμῃ ναῷ της Ὁμονοίας, ή δ' εὐγλωττία τοῦ Κικέρωνος κατὰ τοῦ Βέρρου περιφανῆ κατέστησε λιχνίαν τινὰ αναγλύφοις καὶ γλυφαῖς κεκοσμημένην, προσωρισμένην δὲ υπό τοῦ βασιλέως Ἀντιόχου διὰ τὸν ναόν τοῦ Καπιτωλίνου Διός. Κατὰ τὸν Πλίνιον καὶ Σουητώνιον ὁ Καῖσαρ καὶ ὁ Μάρκελλος άφιέρωσαν συλλογὰς γεγλυμμένων λίθων εἰς τοὺς ἐν Ρώμῃ ναοὺς της Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Παλατίνου Ἀπόλλωνος. Ἐτέρα συλλογή, υπό τοῦ βασιλέως Μιθριδάτου σχηματισθεῖσα, έφημιζέτο διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν. Πλουσίας συλλογὰς κατ' αὐτοὺς τοὺς αρχαίους χρόνους είχαν ἐν Ρώμῃ καὶ ὁ Πομπήτιος καὶ ὁ Σκαῦρος. Ο Πλίνιος αναφέρει, ὅτι ὁ πρῶτος κάτοχος πλουσίας συλλογῆς λίθων ἐν Ρώμῃ ήτο ὁ Σκαῦρος. Κατὰ τὴν Βυζαντινὴν Αυτοκρατορίαν γεγλυμμένοι καὶ πολύτιμοι λίθοι ήσαν ἐν χρῆσει πρὸς κόσμον των ένδυμάτων των ήγεμόνων, των κυριῶν καὶ των πλουσιῶν ιδιωτῶν κατὰ τὸν Μεσαίωνα εἴχτοῦντο ὡσαύτως, ἐνῷ ἄλλα αρχαῖα μνημεῖα περιεφρονούντο ή ήγνοούντο. Η σφραγὶς τοῦ βασιλέως Πεπίνου ήτο αρχαῖος λίθος, φέρων γεγλυμμένον Βάκχον, ή δὲ τοῦ Μεγάλου Καρόλου Σάραπιν. Τὰ εκκλησιαστικά κειμήλια, αἱ λειψανοθήκαι, αἱ θῆκαι των άγίων, τὰ καλύμματα των βιβλίων, λίθοις έκοσμούντο τὰ έθνικὰ δὲ ταῦτα μνημεῖα, τὰ άσβεστῇ μάλλον, προσέθετον λαμπρότητα εἰς τὴν θρησκευτικὴν λατρείαν. Η διατήρησις μεγάλου αριθμοῦ γεγλυμμένων λίθων, μάλιστα τινων λαμπροτάτων, ὁφείλεται τῷ έθίμῳ τούτῳ. Κατὰ τὸν 15ον αἰῶνα προσπαθείαι καταβλήθησαν πρὸς αναγέννησιν της λιθογλυφίας ἀνὰ τὴν Δύσιν. Η τέχνη αὕτη, ή μὴ έντελῶς λησμονηθεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει, έπεσκέφθη κατὰ τὴν αναγέννησιν των γραμμάτων τὴν Ἰταλίαν, ὅπου αἱ Μεδικοὶ τὴν εἰδέχθησαν μετὰ γενναιότητος, δι' ἣν εὐγνωμονεῖ αὐτοῖς ή ανθρωπότης. Ἰδιαιτέραν ὄλως υπέδειξαν πρὸς τοὺς γεγλυμμένους λίθους κλίσιν, αἱ δ' αὐλικαί, ὅπως κολακεύωσι τοὺς κυρίους, διέδωσαν ταύτην. Ο Giovanni καὶ ὁ Domenico υπερεῖχον εἰς τὴν εργασίαν της τέχνης ταύτης λίαν εὐνοουμένης τότε. Ο μὲν πρῶτος έγλυψε τορεῦματα, ὁ δὲ δεύτερος ἐν αναγλύφῳ, ἀλλὰ μετὰ τοσαύτης έπιτυχίας, ὥστε εἰγένοντο γνωστοὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὁ μὲν υπό τὸ ὄνομα Giovanni de Cornalini, ὁ δὲ υπό τὸ Domenico di Cameli.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΤΕΧΝΙΤΑΙ

Ἀξιοσημείωτος είνε ὁ αριθμὸς των αρχαίων τεχνιτῶν, οἵτινες έτίθεσαν τὰ ὀνόματά των εἰς τὰ έργα των. Ἐνταῦθα θέλομεν καταστρώσῃ σύντομον κατάλογον αὐτῶν κατὰ τοὺς χρόνους εκείνους. Ὡφέλιμος οὐ μόνον διὰ τὴν ἱστορίαν της τέχνης ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν σπουδὴν των μνημείων αὐτῶν, θὰ εἴνε ή ένδειξις των

κυριωτέρων έργων εκάστου τεχνίτου καὶ των έπιγραφῶν αὐτῶν. Οὐδὲν ἄλλα Αἰγυπτίου ή Ἑτρούσκου τεχνίτου είνε γνωστόν ὁ κατάλογος άρχεται δι' Ἑλλήνων τεχνιτῶν ἐπὶ κεφαλῆς έχόντων Θεόδωρον τὸ Σάμιον, τὸν γλύψαντα τὸν δακτύλιον τοῦ Πολυκράτους. Ἐπὶ των ὀνομάτων των τεχνιτῶν εκείνων, ὧν οὐδὲν έργον διασώθη ἡμῖν θὰ τιθέμεθα άστερίσκον.

Α' ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΙΘΟΓΛΥΦΟΙ ΠΡΟ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Θεόδωρος ὁ Σάμιος. Ἐγλύψε τὸν δακτύλιον τοῦ Πολυκράτου.

Μνήσαρχος. Πατήρ τοῦ Πυθαγόρου.

Δύσανδρος. Ἐχάραξε μαχητὴν ένοπλον μετὰ τοῦ ἰδίου ὀνόματος διὰ γραμμάτων πολινδρομικῶν τοῦ αρχαίου Ἑλληνικοῦ αλφαβήτου. Ο Lanzi νομίζει, ὅτι τὸ ὄνομα τούτου είνε μάλλον τὸ τοῦ μαχητοῦ.

ΗΕΙΟΥ. Θρησκευτὴ Ἄρτεμις, ὑποτιθεμένη ὁ αρχαιότερος των γνωστῶν λίθων, φέρουσα τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου.

ΦΡΥΓΙΛΛΟΥ. Ἐρως εξερχόμενος φῶς. Σάρδ. (Blacas.)

ΘΑΜΥΡΟΥ. Σφιγξ ξέουσα τὸ οὖς. Σάρδ. (Βιέννη).

Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΑΔΜΩΝ. Ἡρακλῆς πίνων. Σάρδ. (Μάλμπορο.)

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ. Βοὺς κατακείμενος. (Δοῦξ Διονυσίου.)

ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΥ. Διομήδης ἀρπάζων τὸ Παλλᾶδιον. Σάρδ. (Φλωρεντία.) Η παράστασις αὕτη συχνάκις άπαντᾷ, Κατὰ τὸν Millin τὸ ὄνομα τοῦ περιφανοῦς γλύπτου Πολυκλείτου προσετέθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ ὑποδείξει, ὅτι ή γλυφὴ αὕτη είνε αντίγραφον των αρχαίων εκείνων.

ΠΥΡΓΟΤΕΛΗΣ ΕΠΟΙΕΙ. Κεφαλὴν Ἀλεξάνδρου. (Blacas). Κεφαλὴν Μεδοῦσης. (Blacas). Ἐρην Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηνᾶς, ΠΥ. Ἀνάγλυφον. (Νεάπολις). Κεφαλὴν Φωκίωνος (έργον τοῦ Ἀλεξάνδρου Cusati). Ἀμφότερα ταῦτα ὑποπτα.

ΤΡΥΦΩΝ. Τὸν γάμον τοῦ Ἐρωτος καὶ της Ψυχῆς. Ἀνάγλυφον. (Μάλμπορο, Νεάπολις).

Ἐρωτα ἱππεύοντα λέοντα. (The Hague).

ΧΡΩΝΙΟΥ. Ἰσταμένη Περιγύρη, ὑποπτον, αντίγραφος ὑπὸ Ὀνεσσά καὶ Ἀλλίωνος.

Γ' ΧΡΟΝΟΙ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

ΑΚΜΩΝ. Κεφαλὴν Αυγούστου. Ἀνάγλυφον. (Blacas).

ΙΝΤΟΣ ΑΛΕΞΑ ΕΠΟΙΕΙ (Quintus Alexa). Κνήμας μαχητοῦ. Ἀνάγλυφον τριών. (Φλωρεντία).

ΚΟΙΜΟΥ. ΚΟΙΝΟΥ. (Koemus ή Koenus) Ἀδωνις γυμνός. Ὀνυξ, (πρήγχις Lichtenstein). Σάτωρος βαγκεύων. (Nicolò).

ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ ΕΠΟΙΕΙ. Κεφαλὴν τοῦ Σήξτου Πομπηίου. Βηρύλλος. (Φλωρεντία).

ΑΥΛΟΥ. (Aulus) Ἀσκληπίος. Σάρδ. (Strozzi). Ἴππεδς φέρων πανοπλίαν Σάρδ. (Φλωρεντία). Ἐρως δεδεμένος εἰς τρέπαιον. Σάρδ. (Carlisle). Δέσμιος έρως, κλίνων ἐπὶ σκαπάνης. Ἀνάγλυφον. Κεφαλὴ Ἀρτίμιδος. Σάρδ. Κεφαλὴ Πτολεμαίου τοῦ Φιλοπάτορος. Σάρδ. (Βιβλιοθήκη Παρισιῶν).

Ὑποτίθεται, ὅτι πολλοὶ ὑπάρχον ὀνόμασι γλύπτται. Ο Visconti γνωματεύει, ὅτι ή διαφορά

* Τὰ ἐν παρενθέσει ὀνόματα σημαίνουνσι τοὺς κατόχους.

της εργασίας ἐν τοῖς ἀποδιδόμενοις τῷ Αὐλῷ ἔργοις ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐτίθετο ἐπὶ γεγλυμένων λίθων, οἵτινες ἦσαν ἀντίτυπα τῶν ἔργων του.

ΓΝΑΙΟΣ. (Gnaius ἢ Gnaeus). Ἀθλητὴν ἀλείφοντα ἑαυτὸν ἐλαίῳ. (Nicolo. Βιβλιοθήκη Παρισίων). Ἀθλητὴν κρατοῦντα στελεγγίδα. Σάρδ. (Rendorp). Διομήδην ἀρπάζοντα τὸ Παλλάδιον. Σάρδ. (Derham). Γυναικεῖαν κεφαλὴν, ἣν ὁ Bracon υποθέτει τῆς Κλεοπάτρας. Σάρδ. (Collegio Romano). Κεφαλὴν Ἑθνεῶς, δέματι ταύρου κεκαλυμμένην. Τὸ ὄνομα ἐγγράφη ὑπὸ τοῦ Πίγληρ. (Ἀμστελδάμ). Κεφαλὴ νέου Ἡρακλέους. Βήρυλλος. (Strozzi).

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ. (Ἐξ Αἰγίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας). Κεφαλὴ Αὐγούστου. Ἀμέθυστος. (Blacas). Προτομὴ Αὐγούστου. Ἀμέθυστος. (Thoms.) Κεφαλὴ Δημοσθένους. Ἀμέθυστος. (Ludovisi). Κεφαλὴ Ἰού. Σάρδ. (Poniatowsky). Ἑρμῆς κρατὼν κεφαλὴν κριοῦ. Σάρδ. (Devonshire). Ἑρμῆς ὡς θεὸς τῶν ναυτιλλομένων. Σάρδ. (Lord Holderness). Θησεὺς τιθεὶς τὴν χεῖρα ἐπὶ ἀσπίδος, φερούσης τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης. Σάρδ. (Νεάπολις). Διομήδης ἀρπάζων τὸ Παλλάδιον. Σάρδ. (Devonshire).

ΕΠΙΤΥΓΧΑ. (Ἐπιτυγχάνων). Εἰκόνα τοῦ Γερμανικοῦ ἢ Μαρκέλλου. Σάρδ. (Blacas). Βελλεροφόντης καὶ Πήγασος, ΕΠΙ. Σάρδ. (Arara). Ἀποδίδεται τῷ Ἐπιτυγχάνοντι ὑπὸ τοῦ Visconti.

ΕΥΤΥΧΗΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ ΑἰΓΕΑΟΣ ΕΠΙ. (Εὐτυχής, μαθητὴς ἢ υἱὸς τοῦ Διοσκουρίδου). Προτομὴν Παλλάδος ἀμέθυστος (Μάλμπορο).

ΣΟΛΩΝΟΣ. ΣΟΛΩΝ ΕΠΟΙΕΙ. Κεφαλὴν Μεδούσης. Χαλκηδόνειος. (Blacas). Διομήδην κύριον τοῦ Παλλάδιου. Σάρδ. (Blacas). Εἰκόνα φαλακρὸν ἀνδρὸς. Σάρδ. (Ludovisi). Κεφαλὴν Μαικήνα. Τοπάκιον. (Φλωρεντία). Προτομὴν Βάκχης. Σάρδ. (Gori). Νίκην ἄπτερον θύσαν ταύρον. Τεμάχιον Σάρδ. (Stosck). Νίκην, περὶ ἥν, ἵπταμένην, Σάρδ. (H. Westropp).

(Ἐπεται).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ἐν Θεσσαλίᾳ βρέχει ἀφθόνως, καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγένοντο πολλὰ πλείονες σποραὶ ἢ κατὰ τὸν παρελθόντα, ἡ συγκομιδὴ ἔσται ἐκ τῶν ἀφθονωτάτων. Ἐν Πάτραις συνέστη ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν εὐλογίωντων ἀπώρων, ἧτις συνέλεξε μέχρι τοῦδε 5447 δρ. — Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ σιδηροδρόμου ἀπεφάσαν νὰ δίδηται τὸ ὅλον τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, τὸ ἀναλογεῖν εἰς τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν τις αὐτῶν ἤθελε πάθῃ ἐκ τοῦ σιδηροδρόμου, εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ παθόντος. Ἀπεφασίσθη ἡ ἴδρυσις νέου Νοσοκομείου ἔξω τῆς πόλεως μετὰ τετρακοσίας κλίνας ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς βασιλείας. — Ἀνεστάλη ἡ ἀνάκλησις τοῦ πρέσβους τῆς Τουρκίας Φεριδούν βέη, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ αἰτηθεῖσα ἄδεια ἀπουσίας χάριν τῆς πασχούσης υγιείας του. — Γενομένης ἐξελίξεως ἐν τοῖς ταμείοις τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς «Φιλεκαπιδευτικῆς Ἑταιρείας» καὶ τῆς «Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ» ἀπεδείχθη, ὅτι ἐπικρατεῖ ἐν τούτοις πλήρης τάξις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ μεταξὺ Μαρκόπου καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν διαφορά ἐλύθη. Ἡ ὑγίεια τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου βαίνει ἐπὶ τὰ χεῖρω, ἀξελθείσης τῆς ἐκκρίσεως τοῦ πύου ἐν τῇ λάρυγγι αὐτοῦ. — Ἐν τῇ Ἰταλικῇ Κοινοβουλίᾳ ἀπαντῶν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κρίστις εἰς ἐπερωτήσιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Μπόδιο εἶπεν, ὅτι εἶνε ἐσφαλμένη ἡ γνώμη, καθ' ἣν ἡ Αὐστρία βυσσοδομεῖ κατακτητικὰ σχέδια διὰ τὴν Θεσσαλονίκην, καὶ ὅτι ἡ σημερινὴ Αὐστρία εἶνε πολὺ διάφορος τῆς πρὸ 25ετίας. — Ὁ

ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἰταλίας Μαλιζίν παρητήθη διὰ τὴν ἀπόρριψιν νομοσχεδίου τοῦ τινος ἐν τῇ Βουλῇ. Ὁ βασιλεὺς δὲν ἐδέχθη τὴν παραίτησίν του. — Ἰδρυθήσεται μνημεῖον μόνον δι' ἐράνων τῶν ἀπομάχων στρατιωτῶν τῆς Γερμανίας ἐπὶ τοῦ Κυρφόουζερ, ἐρ' οὐ κατὰ τὴν παράδοσιν ἐκοιμᾶτο Φρειδερίκος ὁ Βαρβαρόσσας, προσδοκῶν τὴν τεταγμένην στιγμὴν τῆς ἀναστάσεως τῆς Γερμανίας, πρὸς τιμὴν τοῦ πραγματοποιήσαντος τὴν παράδοσιν ταύτην Γουλιέλμου τοῦ Α'. — Γαλλικὸν πολεμικὸν ἀπεβίβασεν εἰς Βάρναν 8 τηλεβόλα, ὧν ἐγένετο χρῆσις κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, πρὸς διχοδύνησιν τοῦ ἀνεγειρομένου μνημεῖου εἰς τοὺς Γάλλους μαχητάς, τοὺς ἐνταφιασθέντας ἐκεῖ κατὰ τὸν πόλεμον τοῦτον. — Νέος Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης διορίσθη ὁ Πολωνὸς Νικολάκης Πασᾶς Σαρτίνσκis, ὁ δὲ κ. Φωτιάδης διατάχθη νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν του. — Ἀστυνομικὸς κλητὴρ παυθεὶς ἐν Βουκουρεστίῳ ἐπυροβόλησε κατὰ τῶν παραθῶρων τῶν ἀνακτόρων, ἀπειλῶν τὴν ζωὴν τοῦ βασιλέως. — Ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις καθήρεσε τὸν Μητροπολίτην Τυρνόβου διὰ τὰς ἐχθρικὰς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἡγεμόνα τάσεις.

ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν βιβλίων τῶν χρησίμων διὰ τὰ διδασκαλεῖα ἐπιτροπὴ διὰ τῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐκθέσεως τῆς ἀπέριψεν ἅπαντα τὰ ὑποβληθέντα αὐτῇ. — Ὁ ἱατρὸς Φερὲ ἐν περιεργότητι ὑπομνήματι, ὅπερ ὑπέβαλεν εἰς τὴν «Βιολογικὴν Ἑταιρείαν» τῶν Παρισίων, ἐκτίθησιν τὰς παρατηρήσεις, ἀς ἐποίησεν ἐπὶ ἡλεκτρικῆς τινος γυναικὸς. Ταύτης αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς οὐ μόνον ἀνορθοῦνται καὶ ἐκπέμπουσι σπινθήρας, ἀλλὰ καὶ διαστέλλονται μετὰ τῶν, ὡς εἰ ἀνεπτύσσεται ἐν αὐταῖς θετικὸς καὶ ἀρνητικὸς ἡλεκτρισμός. Ὁ σπινθηροβολισμὸς αὐξάνει ὥσπερ τὸ κτένιον διέρχεται. διὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, ἡ δὲ ἡλεκτρικὴ ἔντασις εὐρίσκεται εἰς τὸ κατακόρυφον, ὅτε ἡ γυνὴ εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ψυχικῶν συγκινήσεων.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Περὶ τὰ 1500 τῶν ἐκ τοῦ ἡμετέρου Μουσείου κλαπέντων νομισμάτων, εὐρεθέντα ἐν δημοπρατηρίῳ καὶ ἀλλαχοῦ ἐν Παρισίοις, ἀποστέλλονται ἐνταῦθα, ὅπως κατατεθῶσιν ἐν τῇ θέσει των.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς ἐδόθη ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀθηνῶν ἡ ἀ. συναυλία ὑπὸ τῶν 40 μουσικοδιδασκάλων τοῦ θιάσου Στράους, ὅστις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κοπέτιζκου ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας. — Ἐν Βερολίῳ ἰδρύθη Χρηματιστήριον τῆς Μουσικῆς, ἐν ᾧ θὰ κανονίζονται αἱ τιμαὶ τῶν διαφορῶν εἰδῶν τῆς μουσικῆς, ἀπὸ τῶν δικαιοματῶν τῶν μουσουργῶν μέχρι τῆς ἀξίας τῶν μουσικῶν τετραδίων. — Ἡ Πρωσικὴ κυβέρνησις ἀπέστειλε εἰς τὴν μουσικὴν ἐκθεσὶν τῆς Βολωνίας πλείστα σπουδαῖα ἀντίγραφα τοῦ Σποντίνη. — Νέα ἔργα μουσικῆς ἀγγέλλονται τὸ ῥόδιον τοῦ Πεκίνου, μελοδραμάτιον συντεθὲν ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ τῆς Οὐγγαρίας συνθέτου μουσικοῦ Στοιγμάνοβιτς καὶ τὸ la fille ducapitaine, μελοδράμα γραφόμενον νῦν ὑπὸ τοῦ Ρώσου μουσικοῦ Τσαϊκόφσκι. — Ἐν Πετρούπολει ἐτελέσθη πρὸ τινος συναυλία διὰ κλειδοκυμβάλων πρωτοφανής. Ἐπὶ εὐρυτάτου χώρου ἦσαν παρατεταγμένα 24 κλειδοκυμβάλα, ὅτε δὲ ἤλθεν ἡ ὥρα ἐπαρουσιάσθησαν 48 κυρίαι, καὶ ἐτοποθετήθησαν ἀνὰ δύο πρὸ ἐκάστου. Εἰς τὸ πρῶτον δὲ σύνθημα 96 χεῖρες τ' εἶ. 480 δάκτυλοι ἤρξαντο πιέζοντες τὰ πληκτρα. Ἡζήζε νὰ μεταβῇ τις εἰς Πετρούπολιν διὰ νὰ ἀκούσῃ κλειδοκυμβάλον à 96 mains!!

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Λ. Α. Κ. Ωραία. Εὐχαριστοῦμεν. — Ἐκ. Δημιουργὸς τοῦ Δὸν Ζουὰν εἶνε ὁ Τίρσο δὲ Μολίνα. Ἀλλ' ἔσχε τὸ ἀτύχημα νὰ τὸν μιμηθῶσιν ὁ Μολιέρος, ὁ Βύρων, ὁ Γκαίτε καὶ ὁ Μόζαρ, καὶ διὰ τοῦτο

ἔμεινεν ἀφανὴς πρὸ τῆς λάμπειας των. — Μ. Σ., Κ. Π. Α., Φ. Τ. Κ/πολιτ. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Δ. Β. Σέρρας. Θὰ γράψωμεν. Ἐλήφθησαν. Ἀγεμομύλα. Τοιαῦτα ἐπισήμῳ σεμνοτυφίᾳ ἀναφέρονται πολλὰ. Ὅτε κατὰ πρῶτον ἐδόθη ἐν Ρώμῃ ἡ Φαβορίτα ἐπὶ τῆς Παπικῆς κυβερνήσεως, ἡ λογοκρισία ἀπηγόρευσε τὸν ἐξῆς φοβερώτατον στίχον

Tra le suo braccia sarai più bella

ἥτοι «μεταξὺ τῶν βραχιόνων του θὰ εἶσαι ὡραιότερα» καὶ ἀντεκατέστησεν αὐτὸν διὰ τοῦ

Agli occhi suoi sarai più bella

ἥτοι «εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του θὰ φαίνεσαι ὡραιότερα». Δὲν ἡμπορεῖτε νὰ εἴπητε, ὅτι εἶχεν ἄδικον! — Ν. Τ. Δ. Καλὴν ἐντάμωσιν. — Γ. Μ. Η. Βροσθένιον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. «Ἀρα τῇ ἐξαργυρώσει θ' ἀπαντήσωμεν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κυρία Πόμ. Ἄν ἐπεμένετε δυσπιστῶσα, θὰ σὰς εἰδομεν σειρὰν ἐπιστολῶν τοῦ δημιουργοῦ τῆς Μουσικῆς τοῦ μέλλοντος, σταλίσαν πρὸς τὴν ἐν Μονάχῳ μοδίσταν ΤΟΥ, διὰ νὰ ἴδῃτε, ὅτι ὁ προσφίλης σας Βάγνερ διήλθε τὸ ἥμισυ τοῦ βίου του ἐνδεδωμένος ὡς ὑμεῖς. Ἀλλ' ὁ ἔνθους μαέστρος καὶ ἐπὶ τῆς κομπῆς γυναικεῖας περιβολῆς σας ἐφήρμοσε τύπους καὶ χαρὰν ἡδύ. ἀναλόγως πρὸς τὴν μεγαλοφυάν του. — Ἑμμ. Γ. Φ. Sarat. Christos a anviatu. — Π. Τ. Πάτρας. Ἐνεκα προσωρινῆς ἀπουσίας τοῦ κ. Διευθυντοῦ, θὰ ἀναβάλωμεν νὰ σὰς ἀπαντήσωμεν μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς του. — Μ. Π. Κ/πολιτ. Τοὺς ἐν τῷ Βοτανικῷ πωλουμένους Χειμωνάρθους ἡ κυβέρνησις ὑπέτιμωσεν εἰς δρ. 1 ἴσως χάριν συναγωνισμοῦ. Ὡς ἐβεβαιώθημεν ὅμως, οἱ τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Πολέμη, καίτοι ἀντὶ δρ. 3 πωλοῦμενοι, ἔχουσι πολὺ μεγαλητέραν ζήτησιν. — Ο * Πειραιᾶ. p. p. c. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνας ἔχομεν τὴν κακηντρέχειαν νὰ κατηγορῶμεν τοὺς λογίους μας κάποτε ἐπὶ λογοκλοπῇ. Ἀλλὰ καὶ οἱ Γάλλοι μήπως δὲν κάμνουσι τὸ αὐτό; Ἀναγνώσατε ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 19 περυσινῷ φύλλῳ τῆς Ἑβδομάδος τὸ διήγημα ἡ Ἐδύχια, ὅπερ εἰς τῶν ἡμετέρων συνεργατῶν μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, καὶ θὰ ἴδῃτε, ὅτι ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ κ. Gu. De Maupassant μετέφρασεν ἐπὶ λέξει τὸ προχρὸς δημοσιευθὲν ἐν τινὶ ἐνταῦθα ἐφημερίδι διήγημα Καρδία καὶ Καλύβη, ὅπερ μάλιστα καὶ ἐπηρέθη ὑπὸ τῆς φιλῆς Νέας Ἐφημερίδος διὰ τὴν χάριν καὶ πρωτοτυπίαν του! Ποῦ νὰ ἐγνωρίζε ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν ὁ φίλος συνάδελφος! — Γ. Ν. Π. Σμύρνη. Ἀναμένομεν εὐχαρίστως τὰς γνώμας πάντων, καὶ ἰδίᾳ τοῦ . . . ὁμογαλάκτου ἀδελφοῦ τῆς! — Ἑμμ. Δ. Βομβάκη. Καὶ εἰς;

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐξεδόθησαν

Corpus Juris Civilis μετὰ μεταφράσεως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ὑπὸ Ἡλία Διακοπούλου. Τόμος 2, τεύχος 25. Ἐν Ἀθήναις.

Ἐκθεσις Γεωργίου Κοζάκη Τυπάλδου, ἐφόρου τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαίου Ὁρφανοτροφείου τῶν κορασίων, περὶ τῶν πεπραγμένων τῆς διοικουσης ἐπιτροπείας, ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1886—31 Οκτωβρίου 1887. Ἐν Ἀθήναις.

Λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιολογίας, ὑπὸ Α. Ρ. Παρχαβῆ. Τεύχος Β' ἀγλῆ—Ἀλκίτας. Ἐν Ἀθήναις.

Βακχίς, μῖμος εἰς πράξεις 3. Δημητρίου Κορομηλῆ.

Τὰ θαύματα τοῦ Βάγια, ὑπὸ Ν. Γ. Δοσίον Δ. Φ. (Ἀνατύπωσις Ἰστρου). Ἐν Βουκουρεστίῳ.

Τὰ δύο Ρόδα, ἀσμάτιον, μουσικὴ Γ. Δούκα, ποίησις Γεωργίου Δροσίνη. Ἐν Ἀθήναις.